

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

rennek a radikális pártnak, mint a miomlomban. A sztráblának az ifjú-csoport pártja bír.

Szervetazóban folyó 6-án 8 órakor a kárméi képviselőháza ülése volt. A király az országban tilt a jelen voltak még az intézetisták a bíró Widmann-család és a király kidelet. Dölellet a királyi Caprivi német birodalmi kancellár látogatás, ki ezután Vilmos császárnak tett előterjesztést. Kárméi gróf kárméi kancellár előtti Vilmos császár, azután a király fogadta hosszabb kihallgatás.

Külső

A Kárméi gróf és Caprivi birodalmi kancellár közötti értekezleten esetleges diplomáciai változások lehetőségeiről írt a szö. Aról is beszéltek, hogy az orosz agitációk ellenében a letetjen jobk informálós-egyalgatók kellenek itthon.

A „Kölnische Zeitung” vendérléki hangulatozra, hogy a török bakulizáltozat nem kell talvelesni. Törökországban új egy, mint a német politikák közeli álló körökben már régóta ott voltak későbbi a nagyvívó vissza lépésre. Nagy kérésekben a szután maradt törökök a tulajdonképpeni döntő személy, a ki Kárméi baka előadástól Törökország semlegességét az eddiggi határozatlatban akarja kifejezésre juttatni.

A „N. Y. Herald” shanghaii jelentése szerint Kínában újabb zavargások voltak a francia rendhatalm ellen. Több házat elpusztítottak és az ott talált hitetörök és nőket megölték.

A „Cras-nak” jelentések Verséből: Legközelebb egy 150000 katonából álló sereg érkezik Varsóra. Ezek a katonák csak rövid ideig maradnak ott. Összesen 500.000 katonát helyeznek el Oroszország nyugati határára.

A chilie történetek. A forradalmi pártok legutóbbi gyűlésével a forradalom is véget ért. Balmaecó, a volt elnök, emellett az nyomtatónál elült, a rend helyreállt és az falkeslet ismét megjelentek. A „New-York Herald-nak” távirátj, hogy Kornei bevétele alkalmával iszonyú kegyetlenségnek történtek a városban. A hazákat és útleletek kirabolat, a várost több helyen felgyújtották és a nőket a legbrutálisabban mőltet hakták. B-bizonnyal, hogy Balmaecó a kegyetlenségnek egész sorát kibírhatatlanul meg nem ismeretnek. A negyven 20 év alatti ifjú agyolvetőse tén. Egyet köztölt halálra korcoltat, hogy válnakot tegyen. Az agyonlőtteket vasúti hidak által tervezett merénylettel vadozták. Nagy sajnálatra van a nép Balmaecó családja iránt, melyet minden nép nélkül hagyott el a menekülő elnök. A család a börtönbe került, ahol a szűk szobákban terben van a halottak négyfője. A kőrökben töltve vannak és ha az idegen hajók orvosi

nem segítőkészek volna, úgy a sobeslőket nagy része nélkülözte volna az apólot. Egy hónap múlva megölték a képviselő választásokat, úgy hiszik, hogy azaz helyre áll a teljes nyugalom.

A magyarság Brassóban.

Fegyelmünk mető sorokhoz a nagy-szebeni „Telegr. Roman” elöl 90-ik számában ilyen cikke van: „Lajk és kereskedelem az erdélyi románoknál”. Spáncz a mostani iparról és kereskedelemről.

Bizonyos körülmény kényszerít minket, hogy ezeket írjuk: Brassóban, a vármárhó daczára az ipar és kereskedelem fejlődésének számos emelkedést és az annak jele, hogy ott helye van a fejlődésnek. Az eld statisztiika kimutatta, hogy Brassóban van magyar kereskedő, családostól és segédkelek: 265 lélek; német 171, román 155. Iparosak: Magyar 3542, német 3671, román 1174. Az 1881-évi Brassói kereskedelmi kamara jelentése 6397 kereskedőről és Tóth 3108 magyar és magyar származásúakról. Ezen számadatokban szemből külön felmerül az a kérdés: melyek haladtak ott a három nemzetiség közül? Meg van adva erre a válasz a fennelírt számban. A magyar iparosok 1881-ben 1000 en felül voltak és 10 év alatt 3542-re emelkedtek. Lám, ezeknek jól ment sorsuk Brassóban és jól is fog menni. Tény az is, hogy a magyarok csak vannak számban a más népekkel is, pl. az erdélyiek.

Sietünk itt tudtára adni a „Telegr. Roman”-nak, hogy Brassóban egy láb orvgyásna sincs, a ki magát ne tartaná magyarságnak, s a ki örményül beszélni még legelőbb is elcsúszkál körében. Ellenkezőleg a legnagyobb terület követünk el velük szemben, ha nem tartanak ott egy olyan magyarságnak, mint akár a székelyek.

Mindezek dacára — új folytatja a „Telegr. Roman” — kell rigóvában és ma ismerik Brassót, láthatjuk, hogy ott a magyar iparosok tulajban vannak és maholnap az vesztők? (Fenyteget), hogy nem nevezik többé szász városnak, mert mások elöttek hán-ladnak.” Erre meg azt teletjük, hogy abban nem látnak semmi nagy vesztőt, ha Brassó magyar városnak válnék, hanem addig maradnak, amíg a magyarok nem válnak el. Tehát ezzel se magát, se a brassói szászokat a „Telegr. Roman”. Tény csak annyi, hogy mi lehet a „Gaz.” sem meri azt írti, mit ez előtti 6-7 évvel hirdettek, hogy a brassói magyarságról a székei leány esedékek képezik.

Azonban láthatjuk tovább a „Telegr. Roman”-nak, hogy a brassói magyar iparosok építletekkel van elörölve. Nem trivizáljuk, hanem hánmáljuk, azt az mondjuk:

Azútn, hogy nővére nőzóra kell. levelezése becsúszkított azaz, ki szereti, azt unszóló kérdésre a férfiak találatát is adott neki, melynek egyedüli ártatlan czéje az az, hogy ökrökre abbaútkoznak egymással, ki egymásé egy is soha nem lehetnek. S mert első nőből, mint a kástély termeiben, vagy a Madelineben, arany a tulárkában egymást nem láthatják, remegve bír, de eszabita annak könyörgést állít: hozza meg, lakásira.

Hogy mi volt ezen egyetem talákozása erdélyben, úgy is mindenki tudta, s ezt rohamosan követelet az 185. mellet a Nardok békése kezdete örökös. Egyet tegyünk: ha a fűves család, melynek nagy győzelemre szentnyoltól áll meg halandó nem látott; végre be a fűre örözt tiszasság, a széplőlen beszélgetnek, azoknak helyük a magolási szegények és becselenséjének, hogy elötagolják.

Ez elbeszélés hallatára a vírt ére emelben Sarolt megfogyni. Buzgóval volt a helyzet, mely felváltotta előtte. Erdélyben ott az agy-nyitán, anyai lét volt, mint megölött. Kínyszerítelen beleszerény a másál-lanosa, ugyan erdélyre vezetett volna. Ah! a bakaé forrunk utolsó lét volt a az pillanat életében, midőn lánya — szegényemről ártással. Egyikből hátsárgya gondolni sem lehetett többet, mert a nyoma-állni csúszkál, lánya a kődelőbeesett, erdélyben komédiájának előjászása után sem juthat a

tegyük is az azt, a mit őt tesznek az ipar és kereskedelem terén, másképpen le lehetők. Ippora. Nem árt, ha észleljük a magyarok azon törekvéseit, hogy várost alakítsanak. De hogyan terjedhet, hogy a magyarok is egy-egy körülmény között is elötte haladjak? Meri telettel-lálekkel munkálkodtak. Tíz év alatt két? (pénztételest alapították. Magyar lapot alapították és mintegy három? egyelet tartanak fenn.”

Pénztételest, melyet mi alapítottunk, csak egy van a „Brassói eld Takaréki és önszegély szövetkezet”, de már egyelőtt több van hálomán. Lásuk csak: 1. Magyar kasszinó, 2. Polgári Kör, 3. Iparos ifjak önszegély és betegsegély egylete, 4. Kereskedők ifjak egylete, 5. Könyves ifjak egylete, 6. Magyar dalárd, 7. Munkások egylete, 8. Émek, 86-égylet két magyar örvölés, 9. Közművelődési részvény-társaság társulat, 10. Protestáns öngyület, 11. Középtanulótársak egylete, 12. Betegsegély és temetőkezelő egylet, 13. Hivatalos magyar tanító-egylet, 14. Torna egylet, 15. Szabadkőműves egylet, 16. Magyar nyelvű magyar és magyar a nemek női által fojtatták, 17. Róm. kath. árvaház-egylet, 18. 1849-49 honvédelmi egylet, 19. Agost. ev. gyányművelő, 20. Takaréki és önszegély egylet, 21. A hivatalos tanítótestület önszegély egylete, 22. Működ-velő társulat.

„Nem sejtette ezek alapításában ötlet a kormány.” Már ez igaz beszél, de feljött a „Telegr. Roman”, hogy az egy, de még magyar lapot alapítottak a terükben fenn minden egyéb nélkül, t. i. a „Brassói-Gaz.” az „Jókola és Szóvalók”: at a hogy a czára magyarságnyomását is alapítottunk s ezt a magunk emberségéből. „A kormány csak állami főrel és állami keresk. akadémiát épített, írja a „Telegr. Roman”, de hozzá tette volna, hogy az ottani iskolák is a kormány általát a vármárhó és Bolonya kárméi körök, de a róm. kath. egyház, magyar költés és elömlő fű-s lényekialkot tart virágzó állapotban. Azok kök a Brassó kelenél álló épületek közül csak egyetlen hán magyar ember: a főrel és keresk. akadémiá pompás épületek a kőrel. Mindezt, az új templom pedig az ev. ref. egyház építette.

Azútn, hogy a tagadatlannál jó indult szuglat sorok csak megvárakozással czélál-ból írta a „Telegr. Roman”, hogy megterjesse a románokhoz, hogy idehaza is meg lehet élni s nem kellene a román érdeim-ség, román kegyes alapítványok iskolát végezte, románbasz vándorlása s a népet érdeim-ség nélkül magára hagyta. Ez ugyan helyesen van mondván, de fira hánnyal mindaján meg a román hánnyal. Liba, Bona, Róma-területek között a másfél naponta idehaza elnyomást és elűzést hirdettek. Az ifju

Nardosok családjaib, azon örgy alatt, hogy Antoinette nem is akar nejeve lenni, feleség után nézett az övé körül a mitán álló hozományt talált, meg is hásoztak.

— S most mit szándékolunk tenni? kérde Sarolta Antoinette-t.

— Meghalni! azt az Antoinette válaszolt.

— Nem, nem, te elöfoges, kiáltá megint Vajours gróf. En megemelték.

— Megmentsük? Engem? Miként?

— Holnap majd megtudod.

Massan reggel, midőn a két nővér aty-tyál megölési szándékát ment, Sarolta ledől el, első a szíve azzal annak ideje hajta, örömtől usogta:

— Imádkozt jószágát az istent, atyám. Ha ferjemet el is vette, de minden vigye nélkül hagyni nem akar: küld őt mégis örömet ne!

Már hordom szegély halotam szerelmének ideis zálogát. Ne haragudj, hogy ez esés voltamost csak most teszem, de előbb egészen bizonyos akartam volna lenni. Most már én vagyok egészen bizonyos.

Antoinette, ki jeleneteké tanja volt, kétségbeesetten hallgát a nőre a kegyes hánnyal, halottalványa, alig bíva magát lábain tartani. Sarolta egy tekintete azonban gyorsan értesítette azt, hogy mi fűg a jelenet hatását s hogy neki is részt kell venni a gróf ösítés a nővére Vajours gróf színi örömeiben.

Öt évvel később Sarolta Egyiptomban, hová ravasz módon orvossal együtt küldötte

már a közéletében fejbe veszi, hogy nem itt, hanem a havasokon túl van az ő igazi határlja. Igaz azt alig várja, hogy értegyt vágyát tegyen és roham a román Előradóba. De pedig mag mit ott dúcs János parázsa. Sok baját és bánatát okozott neki az is, de öt. Ott kollón az iskolában az ifjúságot felvilágított és szívroz ofatni, hogy „Itt eld hánudt kell!”

Köszönettel veszik a „Telegr. Roman”-t a brassói magyarságról írt ezen elösmérő s román lapjait eddig ezoklaton ósinte sorokba. De feljött, hogy a kivándorlás ellen itt hánnyal felszólalása találjon olvasóval még visszhangot.

K. F.

Román lapszemle.

Fenygeteg a román állam, mint a filozofa? Nem volt elég a bukaresti memorandum, nem az srna adott magyar egyet, ifjak tárgyalgós ráadás és Molotov egyet. Sajnálások, hogy talveleszt repüljika.

A „n-szebeni román nemzeti pár bizottsága” közelébe összegyűjt és mitian Balmaecó Vinczót a bukaresti társulatok ellen nagy bajjal megvédelmezte, sietett kijelenteni, hogy ennek után már nem hallgat a bukarestike, hanem a maga fogja a maga emberségéből mindegy nemzeti ügyet. Sajnálások, hogy ez csak most jött el.

Nostokt szerint nem egybő az a szült-kozat, mint vagy porlított a világ szemébe, vagy taktila-változtatás. Övszintéget egyikben sem találunk, hanem az időtől várja a dolgok fejlődését. A mi feladatunk a szemléldő. Ugyanazt a taktila-változtatást vagy porlított látható abban is, a miőt a vasasnap „Gazeta” (188. sz.) vendérléki.

(Egyeség volt a mi hazai bulgáryinkba a bukaresti egyetemen, hogy a románok. Mondanék sem kell, hogy ob az erdélyiek, most Bukarestben mártírokk románok ugrottak be. A magyar ifjak könnyen elhallgatathatták a bukaresti diákokat azny, hogy ezek nem ismerik a mi hazai viszonyainkat és így ahhoz csak nem is szólnának. Megértétek ennek az érvek súlyát egy a Dimbovitza egyetemen, ahol román nati-onalittól, tehát selyek itt is taktilát váltoltatni.

A vasasnap „Gaz.” arról vendérléki, hogy most már a budapesti és kolozsvári magyar, továbbá még a gráci és bécsi német egyetemeken tanuló román ifjak készenl meg ezen az ósón válnak a magyar egyetemen ifjaknak. Ezen után ugyancsak sarkalja is a „Gazeta” a román diákokat. „(Dövélyök) új mond — a mi ifjaink még is nemcsak demokráciát és öt mondják, és a palán, melyet nekik a nyír és szecret? (a) agyal.”

a néző lábszótban. Kárméi egyik előadásban, hán laktak, agyódo gondossággal dlt az Antoinette ágya előtt, ringatva a kis balesót, melyben a kis fűcska szanyvadt, ki a francia konzulátus akányvénén, mint a korábbi újság: Vajours gróf és a Sarolta törvényes fűgykezelője lett.

Azén hán stancák, vissza az öt kő-látály, hán Sarolta a boldog nagypa tődeirore fektette a kis baba: az unokát.

A gyermekek a két nővér egyenlő gondossággal, ugyanazon győngyűszéggel nevelte, ápolla S anyja már nagyból lett a kevesebbet az S anyja gondok és Saroltát újra ferjes hánnyal, az elutasító vássa mindig csak egy volt.

— Nem megyek ferjes, fiam van.

Hasonló kérdésre az Antoinette válassza is mindig ugyannyi érdemű volt.

— A mi öcsém mellett maradok.

Is így történt, hogy a kegyes házasság megemlézt az aya diét, a család feltett be-csedlét; örököt adott a Saroltának, azt a dalak hánnyal, ki a látszólag titkát, a hánnyal nem tudta, a közei közt két édes jó agyány juttatván, ki egyforma örömmel fogadták ama dícses főré vendégeregenk szerencse-kivánattal, mely összegyűjt a St. Clotilde templomban: a Vajours gróf és Sembe kisasszony esküvője.

Daudet E. után.

Nyolx napja dlt már ismét itt köztök. Mint elnök a kétségbeesés, ki mindent vesztettek, a semmit nem reméltek; így egy édre sem volt a választást, melyen keresztül most népe rócsa aza, míg tál volt.

Pedig a szép Antoinette csak anyyka lett annak, s mi volt. Azca halány lett, megnyúlt; nemzeti beteges fűnyelést fűnyén éget, mint a melyek sok kószot hánnyal; járasa vontatott, bizonytalan lett, mint a kinek tagjából az erő, az akarat elázott.

Sarolta, ki eddig mit sem vett észre, egy nape megremélt látta a borzadt válnakot.

Most is, mint visszatért az ő minden este, komor hallgatásba merülté ülték egymással szemben. A fiatal asszony szelviről a fájdalom, mely testvérét nézte. Ezszó juttat annak fájdalma a hogy mióta visszatért, az minden perccel úgy önfeloldozással szentelte az ő vigasztalásra.

Kérdésként kezdette. Antoinette magyazavára, eleinte alig akart felelni.

De Sarolta unszolt:

— Hányd édesem: a te fájdalomad az enyém most jól megérti; beszélj, egyesítsük kezeinket, járjunk együtt: van rá okunk.

Új ósinte részvéttel, anyji grőngyűszéggel kérdezte, hogy Antoinette több ellet állni nem tudva, könyvező borult nézőbe, hogy mindent megváltott. Bőstettes volt, a mit elbeszél.

Az 1886. évi XXI. t.-cz. 28. §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmányára által a m. kir. adóhivatal kimutatása alapján az 1892. évre összeállított

N É V J E G Y Z É K E

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek

Sorszáma	N é v				Foglalkozása	Lakása	As egyez-	As 1886. évi	Sorszáma	N é v				Foglalkozása	Lakása	As egyez-	As 1886. évi
							ményes vagy közteséren számlált adó ir. kr.	XXI. t. c. 26. § értelmében közteséren számlált adó ir. kr.								ményes vagy közteséren számlált adó ir. kr.	XXI. t. c. 26. § értelmében közteséren számlált adó ir. kr.
1	Czell Károly	gyáros	Brassó	5284 20	gyógygyász	54	Beer László	hatalmados írásgyáros	Brassó	430 83	429 60						
2	Dr. Czell Vilmos	"	"	3896 40	"	55	Ador Leopold	szász	"	417 64	417 64						
3	Dr. Czifrigyes, ifj.	író	"	2426 99	"	56	Teutsch Mihály	hatalmados írásgyáros	"	409 -	409 -						
4	Königler János	iparos	"	2295 70	iparkamrai tag	57	Ludwig Ferenc	hatalmados írásgyáros	"	300 04 1/2	300 04 1/2						
5	Czifrigyes, id.	teképezés	"	2291 25	"	58	Fabrics György id.	malomtulajdonos	"	337 87	337 87						
6	Plekserfeld József lovag	teképezés	"	2031 02	nyug. kuriai bíró	59	Szevald Béla	hatalmados írásgyáros	"	312 5 1/2	312 5 1/2						
7	Dr. Fabrics József	orvos	"	1586 -	orvos	60	Szafano János	"	"	312 5 1/2	312 5 1/2						
8	Jakó Vilmos	szez.-donomát	"	1557 60	védőzt. gazda	61	Szafano Emanuel	kereskedő	"	374 70	374 70						
9	Copony Márton	gyáros	"	1430 32	iparkamrai tag	62	Görtyváry Emil	kereskedő	"	374 70	374 70						
10	Fleischer Mihály	mészáros	"	1313 59	"	63	Ador Jakab	pénártól	"	370 50	370 50						
11	Müller Gyula	kereskedő	"	1177 -	"	64	Hornung Vilmos	magnáz	"	365 22	365 22						
12	József József	gyógyd.	"	101 46	gyógyd.	65	Salán György	éplémes	"	304 94	304 94						
13	Kanner Ede	kereskedő	"	1031 50	iparkamrai tag	66	Thural János	szeszmonit	"	269 70	269 70						
14	Dr. Bogdan Andor	törvénysz. jogász	"	1020 60	jogtudor	67	Kenyeres Károly	hatalmados írásgyáros	"	264 68	264 68						
15	Alvay Rezső	könyvnyomdász	"	1014 30	iparkamrai tag	68	Schütz Wolfgang	kereskedő	"	360 31	360 31						
16	Dr. Muresanin Aurél	laparaktató	"	990 24	jogtudor	69	Banai Andrá	éplémes	"	359 1/2	359 1/2						
17	Ridely Frigyes	teképezés	"	974 08	"	70	Sock Ferenc	éplémes	"	337 78	337 78						
18	Langer Tamás	hatalmados írásgyáros	"	988 99	gyógyd.	71	Stamm Traugott	kereskedő	"	334 04	334 04						
19	Mauer József	kir. bíróság	"	934 18	"	72	Bamben György	hatalmados írásgyáros	"	325 90	325 90						
20	Kordóy Mihály	iparos	"	931 10	iparkamrai tag	73	Nagy István	kereskedő	"	324 -	324 -						
21	Jozanndi György	hatalmados írásgyáros	"	904 33	"	74	Mész László	kereskedő	"	319 24	319 24						
22	Diament Mihály	kereskedő	"	896 -	iparkamrai tag	75	Oczkó Károly	hatalmados írásgyáros	"	312 55	312 55						
23	Schmidt Gottlieb	gyáros	"	883 -	iparkamrai tag	76	Asai János	vendéglő	"	314 57	314 57						
24	Dr. Oroban Nándor	gyáros	"	834 -	örvostudor	77	Bauschich László	hatalmados írásgyáros	"	308 76	308 76						
25	Vassdy József	gabonakeres.	"	832 18	iparkamrai tag	78	Schwarz Andor	gabona kereskedő	"	304 27	304 27						
26	Habermann János	söröző	"	818 08	"	79	Binder Frigyes	kereskedő	"	303 -	303 -						
27	Tschler Márton	magnáz	Brassó	787 67	iparkamrai tag	80	Ollinger György	kereskedő	"	302 -	302 -						
28	Papp B. György	hatalmados írásgyáros	"	779 42	iparkamrai tag	81	Jermosy György	vendéglő	"	305 26	305 26						
29	Döck György	ny. törz. elnök	"	768 94	törvénysz. elnök	82	Teutsch M. Károly	hatalmados írásgyáros	Brassó	302 53	302 53						
30	Papogits Andrá	kéve	"	746 82	"	83	Schul József	kereskedő	"	299 53	299 53						
31	Draixer Sándor	teképe	"	716 24	"												
32	Paul Vilmos	gabonakereskedő	"	705 08	"												
33	Fabrics Károly	kereskedő	"	701 29	"												
34	Draix János	iparos	"	694 04	iparkamrai tag												
35	Nemes Péter	kir. közigyár	"	681 20	gyógyd.												
36	Prennter József	gabonakereskedő	"	671 75	iparkamrai tag												
37	Himesch Henrik	mészáros	"	656 79 1/2	"												
38	Brusenberg György	törvénysz. bíró	"	650 29	törvénysz. bíró												
39	Stenner Ferenc	szerkesztő	"	643 30	"												
40	Steriu Constantin	nagybírókos	"	639 94	"												
41	Reichl István	pénártartó	"	630 80	"												
42	Honglberger Frigyes	magnáz	"	590 72	"												
43	Stenner Pál	"	"	588 20	"												
44	Puskari József	gyógyd.	"	585 40	gyógyd.												
45	Schmidt Vilmos	"	"	583 56	"												
46	Pellonis Frigyes	gabonakereskedő	"	580 92	iparkamrai tag												
47	Demian Simon	gyógyd.	"	576 48	gyógyd.												
48	Schmidt Albert	magnáz	"	572 75	"												
49	Hauer György	"	"	570 86	"												
50	Lázár Gerd	kereskedő	"	488 81	iparkamrai tag												
51	Weiss Ede	vendéglő	"	483 25	"												
52	Zeidan Traugott	mészáros	"	464 75	"												
53	Nagy István	kereskedő	Brassó	453 75	"												

Pó t t a g o k.											
1	Péter Mihály	éplész	Brassó	296 75							
2	Malcher Mór	hatalmados írásgyáros	"	294 85							
3	Kromsz Diamter	kereskedő	"	294 85							
4	Nagy István	"	"	283 08							
5	Matyás József	gabonakereskedő	"	282 55							
6	Müller György	hatalmados írásgyáros	"	282 55							
7	Stefani György	földbírókos	Földvár	273 30							
8	Adler J. R.	"	Brassó	263 02 1/2							
9	Adler J. R. fia	"	"	263 02 1/2							
10	Vörösi László	"	"	244 40 1/2							
11	Neustädter Károly	szeszgyáros	"	212 31							
12	Papp László	kereskedő	"	226 88 1/2							
13	Lamberger Károly id.	gabonakereskedő	"	202 50							
14	Lamberger Károly ifj.	"	"	202 50							
15	Streitfirdt György	földbírókos	Földvár	197 40							
16	László Dénes	kereskedő	Brassó	154 75							
17	László Gerd	"	"	154 75							

P Ó t t a g o k.

1	Péter Mihály	csigafés	Brassó	206 75
2	Malchior Mór	hátuludómos	"	224 85
3	Ermias Demeter	" kereskedő	"	283 50
4	Wörzár István	"	"	283 08
5	Matyas József	gabonakereskedő	"	382 55
6	Müller György	hátuludómos	Földvár	284 16
7	Stefani György	őllábrító	"	273 40
8	Adler J. R.	kereskedő	Brassó	253 62 1/2
9	Adler J. R. fia	"	"	253 02 1/2
10	Vorai Lukács	"	"	244 40 1/2
11	Neustädter Károly	szeszgyáros	"	212 31
12	Papp László	kereskedő	"	226 88
13	Lambarger Károly ifj.	gabonakereskedő	"	202 50
14	Lambarger Károly ifj.	"	"	203 50
15	Streitend György	őllábrító	Földvár	287 17
16	László Dénes	kereskedő	Brassó	154 75
17	László Gerő	"	"	154 75

Mi is igazsággal meggyőzőssel hiszünk köztudomásra, miszerint ezen névjegyek ma napon kezdve jövő október hó 5-ik napján a vármegye főjegyzőjének iródjához, ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyek végleges megállapítása czéljából alicet jövő október 5-én és esetleg azt követő napon fogja tartani. Ez ideig mind azok, a kik netalán ezen névjegyek ellen felszólalványt vagy az 1886. évi XXI. c. z. 26. §-ában megírt kedvezményt igénybe venni hajtják, a hivatalos órák tartama alatt vármegye főjegyzőjénél meggyőzőseket megtehetnek, illetve beadhatják.

Brasso, 1891. évi szeptember hó 9-én.

Brasso, 1891. évi s
Roll Gyula.

kir. tanácsos alispán elnök.

(93) 1—2

Tompa Sándor,

főjegyző.

[illegible]